

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság

2011/2095(INI)

24.11.2011

VÉLEMÉNY

az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság részéről

a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság részére

az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemtervéről
(2011/2095(INI))

A vélemény előadója (*): Mario Pirillo

(*): Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 50. cikke

PA_NonLeg

JAVASLATOK

Az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság felhívja a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. üdvözlő „Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemterve” című bizottsági közleményt, és úgy véli, hogy az intézkedéseket összehangolt, költséghatékony és eredményes módon kell végrehajtani, teret hagyva a tagállamok sajátos jellemzőinek; kiemeli, hogy figyelembe kell venni a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságot a megújuló energiaforrások arányának növeléséhez hozzájáruló kezdeti befektetéseket biztosító és támogató politikák kialakítása során annak érdekében, hogy hosszabb távon lényegesen csökkentsék az energiaköltségeket, valamint javítsák az energiahatékonyságot az energiaszolgáltatás és a közlekedés terén; hangsúlyozza, hogy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású fenntartható gazdaság nagy gazdasági lehetőséget kínál a válság megoldására a gazdasági növekedés és a megnövekedett foglalkoztatás, különösen a zöld munkahelyek szempontjából;
2. emlékeztet, hogy az éghajlatváltozás elleni fellépés hiányának hosszú távú gazdasági költségei messze felülmúlják a most megtett erőteljes és határozott intézkedések rövid távú költségeit;
3. emlékeztet arra, hogy a világ primerenergia-szükséglete 2035-ig több mint 30%-kal fog nőni, ezzel fokozva az energiaforrások iránti globális versenyt;
4. elismeri, hogy az éghajlatváltozás globális kérdés; rámutat, hogy az egyoldalú fellépések nem elégségesek a kibocsátás kellően gyors csökkentéséhez, és a nem uniós országokat széles körben be kell vonni; hangsúlyozza, hogy az EU-nak továbbra is konstruktívan kell fellépnie az éghajlatról folytatott globális tárgyalásokon, és hogy az EKSZ keretében európai éghajlati diplomáciát kell kialakítani; megismétli, hogy szükség van egy 2012 utáni nemzetközi megállapodásra, valamint minden fejlett és magas gazdasági növekedési rátát felmutató ország részéről szilárd és nagyratörő kötelezettségvállalásokra, amelyek arra irányulnak, hogy ambiciózus és elégséges célokat fogadjanak el az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére; rámutat, hogy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású fenntartható gazdaság számára a legnagyobb kihívást annak biztosítása jelenti, hogy az éghajlat-változási politikát beépítsék az energiával, közlekedéssel, mezőgazdasággal, oktatással, innovációval stb. kapcsolatos valamennyi kulcsfontosságú tevékenységi területbe;
5. felszólítja a Bizottságot, hogy állapítson meg az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére vonatkozó célokat 2030–2040-re, amelyek valamennyi ágazat vonatkozásában konkrét célkitűzéseket és ambiciózus ütemtervet tartalmaznak; felszólít, hogy az útitervezés célkitűzéseinek megvalósítása érdekében, valamint annak biztosítására, hogy prioritásai teljes mértékben érvényesüljenek a 2014–2020-as többéves pénzügyi keretben, törekedjenek a programok és a közösségi politikák közötti nagyobb koherencia megvalósítására; elismeri, hogy a 20%-os energiahatékonysági cél teljesítése lehetővé tenné az EU számára, hogy az Unión belül 2020-ra 25%-kal vagy ennél is nagyobb mértékben csökkentse CO₂-kibocsátását, és hogy ez a csökkentés még mindig

költséghatékony pálya lenne azon hosszú távú cél felé, hogy 2050-ig az 1990-es szinthez képest 80–95%-kal csökkentse az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását; megjegyzi, hogy az ütemterv szerint a kevésbé ambiciózus megközelítés lényegesen magasabb költséget eredményezne az egész időtartam alatt; emlékeztet azonban arra, hogy a befektetések költséghatékonyágát mindig a tagállamok költségvetésének fényében kell értékelni;

6. hangsúlyozza, hogy Kína világelső a telepített szélenergia-kapacitást illetően, valamint a kínai és indiai gyártók az első tíz szélturbinagyártó között vannak, és jelenleg Kína és Tajvan gyártja a világ fotovoltaikus paneljeinek többségét; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek lépéseket e technológiák és olyan új innovatív technológiák EU-n belüli ökohatékony fejlesztésének és gyártásának előmozdítására, amelyek szükségesek az üvegházhatást okozó gázok csökkentésére kitűzött ambiciózus célok eléréséhez;
7. reméli, hogy valamennyi ágazat vonatkozásában mihamarabb konkrét és mérhető célokat határoznak meg a magánbefektetéseket ösztönző bizalom és együttműködés megerősítése és az uniós források jobb felhasználása érdekében; hangsúlyozza, hogy a megújuló energiák, az innováció és az áttörő technológiák fejlesztése és alkalmazása hozzájárulnak az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez, és ezzel egyidejűleg világszerte segítenek meggyőzni az EU partnereit, hogy a kibocsátások csökkentése a versenyképesség elvesztése vagy a munkahelyteremtés kockáztatása nélkül megvalósítható; elengedhetetlennek tartja, hogy Európa és tagállamai példát mutassanak az energiahatékony és alacsony szén-dioxid-kibocsátású új technológiákba történő beruházások rendszerének létrehozásával; az útterv célkitűzéseinek megvalósítása érdekében kéri a meglévő finanszírozási rendszerek megerősítését, a felhasználandó pénzügyi eszközökről szóló vita mielőbbi megkezdését, valamint a nemzeti és európai finanszírozási rendszerek közötti jobb szinergiák elősegítését; úgy véli, hogy a több forrásra támaszkodó finanszírozási rendszerek hatékony eszközök lehetnek; megerősíti a regionális alapok és a kohéziós politika kiemelt szerepét, amelyek az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való áttéréshez szükséges regionális intézkedések társfinanszírozásának legfőbb eszközei; úgy véli, hogy a 2014–2020 közötti tervezési időszakban jelentős mértékű finanszírozást kell előirányozni a 2050-re szóló ütemterv célkitűzéseinek megvalósítására;
8. felhívja a figyelmet arra, hogy az EU és a tagállamok az építőipar és a közlekedés terén nem fektetettek be eleget a CO₂-kibocsátás csökkentésére vagy az energiahatékonyság növelésére irányuló intézkedésekbe; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy rendeljenek több forrást az épületek és a városi központi fűtési és hűtési hálózatok energiahatékonyságának növelésére irányuló intézkedésekhez, mind a jelenlegi pénzügyi terv felülvizsgálata során, mind pedig a jövőbeli többéves pénzügyi keretben;
9. úgy véli, hogy e célkitűzések 2050 előtti teljesítése révén – anélkül, hogy a tagállamok saját energiaszerkezete sérülne – az EU elérheti az energiafogyasztás csökkentését, energiaellátásának nagyobb biztonságát és megbízhatóságát, valamint az energiaárak ingadozásának visszafogását, így biztosítva a fogyasztók és a vállalkozások számára a tisztességes és versenyképes energiaárakat, valamint javítva az EU versenyképességét és a foglalkoztatás növekedését;

10. emlékeztet az eddigi értékelésekre, amelyek azt jelzik, hogy az energiahatékonyság javítása és az energiafogyasztás 20%-os csökkentése a 2020-ig szóló előrejelzésekhez viszonyítva jelenleg nem tűnik teljesíthetőnek; gyorsabb fellépésre, ambiciózusabb és erősebb politikai kötelezettségvállalásra szólít fel a 2020-as célok elérése érdekében, valamint arra, hogy 2020-on túlra kell tekinteni, így vonva be megfelelő beruházásokat; támogatja a Bizottság ütemtervének következtetéseit, miszerint az energiahatékonysági politikák kulcsfontosságúak a szén-dioxid-kibocsátás további csökkentéséhez; úgy véli ezért, hogy kötelező célokat kell megtartani; hangsúlyozza, hogy az energiahatékonysági intézkedések munkahelyeket teremtenek, gazdasági megtakarítást érnek el, valamint nagyobb ellátásbiztonsághoz és versenyképességhez vezetnek; üdvözli e tekintetben a javasolt energiahatékonysági irányelvben rögzített prioritásokat, amelyek az energiahatékonyság növelésére irányulnak minden ágazatban, és különösen az épületek terén a meglévő épületek felújításán keresztül és a középületek felújításával kapcsolatos célkitűzésre összpontosítva; felszólít a források és intézkedések növelésére új finanszírozási források európai és nemzeti szintű mobilizálása érdekében, többek között finanszírozási eszközök révén; kiemeli a magánbefektetések fontosságát abban, hogy áthidalják a közszektor jelenlegi költségvetési korlátozásait;
11. hangsúlyozza a K+F fontosságát az alacsony kibocsátású és energiahatékony technológiák kifejlesztése tekintetében; felszólítja az EU-t, hogy vállaljon vezető szerepet az éghajlattal és az energiahatékony technológiákkal kapcsolatos kutatásban, valamint alakítson ki szoros tudományos együttműködést a nemzetközi partnerekkel, különös hangsúlyt fektetve a tiszta és fenntartható technológiákra, amelyek a SET-tervnek megfelelően (az EU alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákra vonatkozó kiemelt kezdeményezése) 2020-ra eredményt hoznak; hangsúlyozza, hogy emelni kell a „Horizont 2020” kezdeményezésen belül az energiával, különösen a megújuló energiával kapcsolatos kutatás valamennyi típusára szánt összegeket; emlékeztet arra, hogy az energiához rendelt források az EU 2007–2013-as költségvetésének mindössze 0,5%-át teszik ki, ami nincs összhangban az EU politikai prioritásaival;
12. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a közlekedés szennyezőanyag-kibocsátásának csökkentése céljából tekintse prioritásnak a páneurópai intelligens energiahálózatok fejlesztésére irányuló befektetést, amelyek hasznosítják a helyi és regionális szinten, többek között megújuló forrásokból előállított energiát, és elősegítik az elektromos járművek használatához szükséges infrastruktúra fejlesztését;
13. hangsúlyozza a megújuló és innovatív energiák fontos szerepét, és megállapítja, hogy az eddiginél hatékonyabb megoldást kell sürgősen találni ezek tárolására, teljesítményük növelésére és a hatékony energiaszállítás biztosítására, beleértve a megfelelő infrastrukturális intézkedéseket is; elismeri, hogy a tagállamok jelentős előrelépést értek el a megújuló energiaforrások fejlesztése terén, amióta 2020-ra vonatkozóan kötelező célokat állapítottak meg; felhívja a figyelmet arra, hogy mennyire fontos e hozzáállás folytatása és a megújuló energiákra vonatkozó további kötelező célok meghatározása 2030-ra, figyelembe véve ennek lehetőségét és makrogazdasági hatását; rámutat, hogy ezek a fellépések támogatják a 2050-es célok elérését, biztosítják az ipar számára a szükséges befektetési biztonságot, jelentősen csökkentik az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását, munkahelyeket teremtenek, előmozdítják az EU energiafüggetlenségét, valamint ösztönzik a technológiai vezető szerepet és az ipari innovációt; hangsúlyozza,

hogy a megújuló energiára vonatkozó nemzeti cselekvési tervekben meghatározott célok elérése döntő fontosságú a 2050-re szóló átfogó uniós célok megvalósításában; úgy véli, hogy a Bizottságnak intézkedéseket kell hoznia, ha a nemzeti célokat nem éri el;

14. hangsúlyozza, hogy az erőforrás-hatékonyság növelése – például a hulladék-újrahasznosításon, a jobb hulladékgazdálkodáson és a magatartás megváltoztatásán keresztül – nagyon fontos szerepet játszik a CO₂-kibocsátás csökkentésére irányuló uniós stratégiai célkitűzések végrehajtásában;
15. megismétli annak fontosságát, hogy ösztönzőket nyújtsanak a könnyen lemásolható technológiák tervezésére és fejlesztésére irányuló befektetések számára az energiamegtakarítás és energiahatékonyság minőségének javítása érdekében;
16. emlékeztet arra, hogy a villamosenergia-hálózatokat korszerűsíteni és fejleszteni kell, különösen a nagy potenciállal rendelkező területeken előállított megújuló energia, mint amilyen az északi-tengeri tengeri szélenergia és a dél-európai napenergia szállítása céljából, továbbá azzal a céllal, hogy helyet biztosítsanak a megújuló energia decentralizált előállításának;
17. kéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fektessenek be többet a fenntartható energián alapuló gazdasággá való átalakuláshoz szükséges energiainfrastruktúrákba; hangsúlyozza, hogy Európának élen kell járnia az előírások és az energiával kapcsolatos interoperábilis internetes technológiák, valamint az energiahatékony IKT-alkalmazások fejlesztésében, különösen az intelligens hálózatokat, az intelligens otthoni rendszereket, mint a fogyasztók számára előnyösen kialakított intelligens mérőberendezések teljes körű és időben történő alkalmazását, illetve egy összekapcsolt európai villamosenergia-szuperhálózat és LNG-infrastruktúrák modernizálását és fejlesztését illetően; hangsúlyozza a regionális rendszerösszekötők tekintetében, hogy el kell indítani egy, az EU energiainfrastruktúra-csomagján alapuló beruházási tervet, hogy biztosítsák az energiaellátási források diverzifikációját; kéri a Bizottságot, hogy javasoljon gyakorlati megoldásokat a nagy mennyiségű megújuló energia hatékony integrációjára olyan piaci szabályok elősegítése révén, amelyek lehetővé teszik a hatékony és átlátható nemzetközi villamosenergia-cserét; kéri ezért a határokon átnyúló villamosenergia-piacok gyors integrálását és bevonását; elismeri, hogy mivel a hosszú élettartamú energiainfrastruktúra kiépítése sok évet vesz igénybe, hosszú távú szemléletre van sürgősen szükség; üdvözli, hogy a javasolt európai összekapcsolódási eszköz az energiainfrastruktúrára fog összpontosítani;
18. kéri, hogy biztosítsák az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszeréről szóló 2003/87/EK irányelv 10. cikke (3) bekezdésének alkalmazását, és különösen a kutatásba és fejlesztésbe való beruházást, valamint kéri, hogy ezzel kapcsolatosan küldjenek jelentést az Európai Parlamentnek;
19. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy követeljék a fosszilis tüzelőanyagokra irányuló támogatások megszüntetéséről szóló G20-megállapodás gyorsabb végrehajtását; hangsúlyozza, hogy a kívánt hatás érdekében a végrehajtást nemzetközi szinten kell koordinálni;
20. megjegyzi az ütemterv azon következtetését, hogy a villamosenergia-ágazatnak 2050-ig

szinte teljesen szén-dioxid-mentessé kell válnia (93–99%-os kibocsátáscsökkentés); elismeri, hogy az uniós ipar szempontjából az alacsony kibocsátású technológiák terén elsőként lépők versenyelőnyre tesznek szert napjaink és a jövő alacsony szén-dioxid-kibocsátású világában; megjegyzi, hogy a kibocsátáscsökkentést ezért oly módon kell elérni, amely nem veszélyezteti az EU versenyképességét, és amely figyelembe veszi a kibocsátásáthelyezés kockázatát, különösen az energaintenzív ágazatokban;

21. megjegyzi, hogy a fenntartható tudományos és technológiai innováció Európából a világ más részeire tevődik át, ami ahhoz vezethet, hogy az EU elveszíti technológiai vezető szerepét ezen a területen, és e technológiák és a kapcsolódó késztermékek nettó importőrévé válik; kiemeli ezért az európai hozzáadott érték jelentőségét különösen az energiahatékonysági és megújulóenergia-termékek és technológiák fejlődése és belföldi termelése szempontjából;
22. megjegyzi, hogy az IEA 2011. évi World Energy Outlook kiadványa tartalmaz egy alacsonyabb atomenergia-felhasználással számoló forgatókönyvet, amely szerint a villamosenergia-ágazat globális CO₂-kibocsátásának prognosztizált növekedése középtávon lényegesen magasabb lesz a fosszilis tüzelőanyagok növekvő felhasználása miatt; megismétli, hogy néhány tagállamnak az egyes meglévő atomerőművek leállításáról hozott döntése nem indokolhatja, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos politikáikban csökkentsék célkitűzési törekvéseiket; megjegyzi, hogy az IEA szerint a 2 Celsius-fokos cél elérése a szén-dioxid-leválasztási és -tárolási technológiák fejlesztésének és alkalmazásának felgyorsítását követelné meg mind a szén-, mind pedig a földgáztüzelésű erőművekben; rámutat azonban, hogy a szén-dioxid-leválasztási és -tárolási technológia még mindig tesztelési és kereskedelmi hasznosítás előtti szakaszban van, ezért olyan alternatív forgatókönyveket kell fontolóra venni, mint például a nagymértékben megújuló energiaforrásokkal és az energiahatékonysággal kapcsolatos forgatókönyvek;

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	23.11.2011
A zárószavazás eredménye	+ : 41 - : 0 0 : 7
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Vicky Ford, Adam Gierek, Norbert Glante, Robert Goebbels, Fiona Hall, Jacky Hélin, Edit Herczog, Kent Johansson, Romana Jordan Cizelj, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Anni Podimata, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Ivailo Kalfin, Seán Kelly, Holger Kraemer, Werner Langen, Alajos Mészáros, Mario Pirillo, Vladimír Remek
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Cristian Silviu Buşoi, Anna Hedh